

L'ORO É LEI

Sé ben bé què significa
que em trobe tan pansit.
Aquella imatge obsessiva,
¿com traure-me-la dels dits?
el moll lluu lívid de lluna
i en xàrcies bronz vent de mar.
Quan ella al seu cos se suma
no para de tremolar.
Sospita: l'amor depara
fugides cap endavant.
Fóra mesquí que frenara
i si es dóna, patiran.
Línia de flotació en els llavis,
troba l'amor innocent
com un depredador quan, dòcil,
executa el seu disseny.

Fornés, A. "L'Oro é lei". *Vol de mans*. Alzira: Edicions Bromera, 1989. (pàg. 36)